

[Pia Kjærsgaard]

Der er mulighed for at melde sig ud af folkekirken, men hvor vidtgående er denne udmeldelse egentlig set ud fra et økonomisk synspunkt?

Kirkeministeriets millionbeløb skal jo ind et sted fra, men kommer disse penge også fra personer, der har meldt sig ud af folkekirken, og i bekræftende fald, hvor meget bidrager den enkelte skatteyder da med?

Svar (29/4 87):

Kirkeministeren (Mette Madsen):

Folkekirkens nettoudgifter (samlede udgifter med fradrag af indtægter af egne formueværdier) er for 1987 budgetteret til ca. 2.600 mill. kr. Heraf dækkes ca. 2.232 mill. kr. eller godt 86 pct. alene af folkekirkens medlemmer gennem udskrivning af kirkeskat, mens ca. 362 mill. kr. eller knap 14 pct. dækkes af statens tilskud til folkekirken (finanslovens § 19 og § 26, konto 03.19) med hjemmel i grundlovens § 4.

Ifølge telefonisk indhentet oplysning fra Statsskattedirektoratet er antallet af statsskattepligtige senest opgjort til 4.411.856 (1985). Hvis dette tal lægges til grund også for 1987, er den enkelte skatteydere andel i statens tilskud til folkekirken i gennemsnit ca. 82 kr. årlig.

Et tilskud fra ikke-folkekirkemedlemmer af denne størrelsesorden kan jeg ikke være for at være urimeligt, når henses til værdien af folkekirkens »verdslige« ydelser til staten: grundregistrering af fødsler, vielser, navneændringer og dødsfald, administration af størstedelen af begravelsesvæsenet og vedligeholdelse af et stort antal middelalderbygninger, som skulle vedligeholdes uanset deres brug. Værdien af folkekirkens ydelser til staten blev i betænkning nr. 952/1982 om folkekirkens økonomi anslået til at være mindst 50 mill. kr. større end statens tilskud til folkekirken (betænkningens side 48), og der er ikke grund til at tro, at værdien af folkekirkens ydelser er blevet relativt mindre siden betænkningens fremkomst.

Spm. nr. S 1056

Til *statsministeren* (21/4 87) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvad agter regeringen at foretage for at sikre, at der ikke mere strejkes blandt hospi-

talspersonale, uanset hvor i hospitalssystemet de er placeret?«

Begrundelse

På så vigtigt et område, som hospitalerne er, må strejker efter spørgerens mening være umulige. Faglige stridigheder bør ikke være årsag til, at patienter involveres uforskyldt ved en manglende behandling.

Fremskridtspartiets forslag til standsning af konflikten, der allerede er til behandling i Folketinget, er en af vejene til konfliktstandsning her og nu, men en permanent ordning vil gavne hele samfundet, og regeringens tanker herom er ikke uden interesse.

Svar (30/4 87):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Regeringen følger nøje udviklingen i den aktuelle lægekonflikt og er indstillet på at gribe ind, hvis situationen og hensynet til patienterne gør det nødvendigt.

Regeringen finder imidlertid ikke, at der er grundlag for at indføre en ordning, der på forhånd indsnævrer mulighederne for frie forhandlinger på sygehusområdet.

Spm. nr. S 1058

Til *justitsministeren* (21/4 87) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Kan ministeren stiltiende acceptere, at der i retssystemet findes angribelige regler angående den sigtedes ret til at få afhørt vidner, der taler til den sigtedes fordel?«

Begrundelse

Der henvises til et indlæg i B.T. den 10. april 1987.

Svar (30/4 87):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Som det fremgår af min samtidige besvarelse af spørgsmål nr. S 1058, er anklagemyndigheden og den tiltalte ligestillede med hensyn til adgangen til vidneførsel i straffesager, og eventuelle tvistigheder mellem anklagemyndigheden og den tiltalte (forsvaret) vedrørende bevisførelsens omfang afgøres af retten.